

KRAŠTO PREZIDENTŪROS ŽINIA

Ar myli mane?

Šis Kristus ir apaštalo Petro pokalbis aiškiai parodo, kad mūsų noras dalintis Evangelija su kitais yra tiesioginis mūsų meilės Viešpačiui stiprumo atspindys: „Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?“ – „Taip, Viešpatie, Tu žinai, kad tave myliu.“ – „Ganyk mano avis“ (Jono 21:15–17).

Šiandien klausimas, kurį mums asmeniškai užduoda Kristus, yra toks: „Ar TU mane myli taip stipriai, kad paskatintumei kitus mokytis iš Manęs?“ Prašau į šį klausimą atsakyti sau asmeniškai. Nuspręskite, ar Dievas ir aplinkinius mylite taip stipriai, kad pakviestumėte juos sekti Kristumi.

Pranašas Džozefas mokė: „Dievo meilės kupinas žmogus neapsiribos vien savo šeimos laiminimu, bet apkeliaus visą pasaulį, trokšdamas palaiminti visą žmoniją“ (Joseph Smith, HC, Vol. 4, p. 227). Prisijungdami prie Bažnyčios patvirtinome, kad esame „pasiryžę priimti Jėzaus Kristaus vardą, apsisprendę tarnauti jam iki galo“ (DS 20:37). Taip jūs pasižadėjote, kad jūsų šviesa švies žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje (žr. Mato 5:15–16). Taigi mes pasižadėjome savo tikėjimo ir priklausymo Bažnyčiai NESLĖPTI po saiku, bet dėti ant žibintuvo! Viešpats turėjo omenyje ir mus, kai kalbėjo apie Oliverį Kauderį, kad jis „toliau neš mano vardą [...] Ir jis nemany, kad gali pakankamai pasakyti mano

reikalu. [...] Ir visada ir visur jis atvers savo burną ir skelbs mano evangeliją lyg trimito balsu, ir dieną, ir naktį“ (DS 24:10–12).

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė: „Visi mes turime šią svarbią pareigą. Mes negalime jos atsisakyti. Tegul nė vienas nemano, kad gyvenamoji vieta, užimama padėtis visuomenėje, darbas ar statusas atleidžia jį nuo šios pareigos. Narystė Viešpaties Bažnyčioje yra Viešpaties dovana ir palaiminimas, duoti mums mirtingajame gyvenime, ir Jis tikisi, kad mes pasidalinsime šiuo palaiminimu su tais, kurie jo neturi“ (President Ezra Taft Benson, April 1985 GC).

Mūsų pasiryžimas dalintis Evangelija kviečiant kitus ateiti į Bažnyčią, skaityti Mormono Knygą, dalyvauti šeimos namų vakare ar susitikti su misionieriais parodo mūsų meilę tiek Gelbėtojui, tiek ir savo artimui. Vyrasnyšis Raselas M. Balardas mokė: „Neturite būti lengvai bendraujantis žmogus ar iškalbingas įtaigus mokytojas. Jei savyje turite tikrosios meilės ir vilties, tai Viešpats pažada: [...] nebūsime sugėdinti prieš žmones. Ir „tą pat valandą, taip, tą pat akimirka, jums bus duota, ką sakyti“ (DS 100:5–6).“ (Raselas M. Balardas, „Pasitikėkite Viešpačiu“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

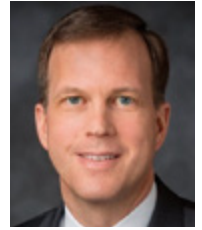
Savo baimę galime pakeisti meile ir melsti, kad turėtume drąsos pakviesti

kitus veikti. Pasitikėdami Jėzumi Kristumi išsiugdykime įprotį nuolat nuoširdžiai ir draugiškai kviesti kitus sužinoti daugiau apie sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją. Kai įmanoma, turėkime su savimi lankstinukų, kvietimo kortelių, *Liahonos* žurnalą ar Mormono Knygą. Rytą savo maldose su tikėjimu prašykime Dangiškojo Tėvo nuvesti mus pas žmones, kuriuos galėtume pakviesti. Visuomet prisiminkime: kadangi žmonės turi valios laisvę, negalime jų priversti domėtis Evangelija ar norėti pasikrikštyti. Tačiau mes visus galime pakviesti į atradimų kelionę. Tegul kiekvienas iš mūsų suranda nuoširdžių ir draugiškų būdų, kaip pakviesti žmones sužinoti apie sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją. Kai kviečiame, mums sekasi!

Įsiklausykime į Prezidento Tomo S. Monsono žodžius: „Visada būkime drąsūs ir pasiruošę stoti už savo tikėjimą. O jei turėtume stovėti vieni, kad tai darytume narsiai, stiprybės semdamiesi iš žinojimo, kad iš tikrųjų niekada nesame vieni, stovėdami su mūsų Dangiškuoju Tėvu“ (Tomas S. Monsonas, „Turėkime drąsos stovėti vieni“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Gyvenkite ir elkitės taip, kad tie, kurie nepažįsta Jo, norėtų Jį pažinti dėl to, kad pažįsta jus! ■

Prezidentas
Jorgas Klebingatas,
pirmasis patarėjas
REK prezidentūroje

Naudokitės internetu išmintingai

Denis Grinevičius, Lietuvos apygardos prezidentas

Dabar daugelis iš mūsų jau negali įsivaizduoti savo gyvenimo be interneto. Dauguma turi vieną ar kitą išmanųjį įrenginį ir žinias iš viso pasaulio gali skaityti gatvėje, parke ar net miške. Naudodamiesi šiuolaikinėmis technologijomis galime užtvindyti internetą pozityviomis, žmogų įkvepiančiomis mintimis bei žinutėmis! Nes, pasak vyresniojo Deivido A. Bednario, tam atėjo metas (D. A. Bednaris, „To Sweep the Earth as with a Flood“, 2014 m. rugpjūčio 19 d.). Gali būti sunku prieiti prie draugo arba pažįstamo ir pakviesti jį į bažnyčią, gali būti sunku išsakyti liudijimą, bet internete tai galime daryti labai paprastai – tereikia atvirai pranešti visiems apie savo principus arba atrastą gyvenimo džiaugsmą! Bažnyčia padaro visą darbą, viskas, ką reikia padaryti mums, – tai pasidalinti ta informacija ir parodyti kitiems, kad mums tai „patinka“.

Kad galėtumėte tai daryti, pirmiausia turėtumėte gerai žinoti, kiek daug galimybių siūlo Bažnyčia. Vyresnysis Raselas M. Nelsonas per 2015 m. balandžio konferenciją sakė: „Šiais laikais tėvai turi nuostabias priemones, galinčias jiems padėti šeimos laiką padaryti tikrai prasmingą tiek per šabą, tiek kitomis dienomis. Jie turi LDS.org, Mormon.org, bibliinius filmus, Mormonų kanalą, internetinę biblioteką, žurnalus *Friend*, *New Era*, *Ensign*, *Liahona* ir daug daug kitų priemonių.

Šios priemonės labai padeda gimdytojams vykdyti savo šventą pareigą mokyti savo vaikus.“ Net jei esate vienišas ir jūsų pečių neslegia atsakomybė už Dangiškojo Tėvo patikėtas sielas, šios priemonės jums padės atlikti pareigas, praskaidrinti dienas ir praplėsti akiratį. Daug medžiagos jau galima rasti ir lietuvių kalba.

Skirkite laiko, kad atrastumėte naujų galimybių mokytis Evangelijos, dalintis ja su kitais, geriau vykdyti pareigas ir turiningiau leisti laisvalaikį. ■

Lietuvos apygardos prezidentas
Denis Grinevičius

Bažnyčios tinklalapiai ir mobiliosios programėlės lietuvių kalba

Mindaugas Kucinas, Lietuvos apygardos prezidento pirmasis patarėjas, interneto svetainių koordinatorius

www.LDS.lt

Nauja oficiali nuo 2015 m. gegužės 21 d. veikianti Bažnyčios svetainė lietuvių kalba. Tai pagrindinė Bažnyčios svetainė lietuvių kalba. Joje pateikiamos nuorodos į oficialius Bažnyčios šaltinius ir mokomąją medžiagą. Taip pat bus skelbiama glausta informacija apie Bažnyčią Lietuvoje ir jos interneto svetaines. Puslapio dešinėje, blokelyje „Puslapiai“, pateikiamos nuorodos į narių dažniausiai ieškomus ir lankomus puslapius: Pirmosios Prezidentūros žinias, Krašto prezidentūros žinias, Helsinkio šventyklos kalendorių, šeimos vakarų pamokas. Pagrindinio

puslapio centrinę dalį užima vietinės Bažnyčios naujienos ir svarbūs informaciniai straipsniai. Šioje svetainėje galėsite perskaityti trumpą Bažnyčios Lietuvoje istoriją, rasti nuorodas į kitus lietuviškus Bažnyčios šaltinius, skirtus ne tik Bažnyčios nariams, bet ir ja besidomintiems. Kviečiame dažnai lankytis šioje svetainėje, o pasiūlymus ir pageidavimus dėl joje skelbiamos informacijos perduoti apygardos prezidentūrai.

www.mormonnews.lt

Tai oficiali Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios svetainė viešosios nuomonės formuotojams,

Mindaugas Kucinas, Lietuvos apygardos prezidento pirmasis patarėjas

žiniasklaidai ir visuomenei. Šioje svetainėje yra pranešimai spaudai, paaiškinanti medžiaga, komentarai, Bažnyčios pareiškimai, multimedija ir kita žiniasklaidai skirta medžiaga. Taip pat tai puikus įrankis supažindinant visuomenę su Bažnyčios veikla ir požiūriu į kai kuriuos aktualius su morale, šeima ir tolerancija susijusius klausimus.

Pagrindinėje Bažnyčios svetainėje LDS.org galima rasti įvairios medžiagos lietuvių kalba:

www.lds.org/languages/lit – apibendrintas tinklalapis, kuriame surinkti Raštų, įvairių Bažnyčios organizacijų vadovėlių, pranešimų ir žurnalų „Liahona“ PDF failai.

www.lds.org/liahona?lang=lit – žurnalo „Liahona“ skyrius su nuorodomis į naujausią ir senesnius žurnalo numerius, suteikiantis galimybę juos atsisiųsti PDF formatu. Nors „Liahona“

lietuvių kalba išeina tik du kartus per metus, Pirmosios Prezidentūros žinia čia skelbiama kiekvieną mėnesį.

www.lds.org/general-conference/sessions/?lang=lit – naujausios ir kelių paskutinių visuotinių konferencijų tekstai.

www.lds.org/help/support?lang=lit – įvairius pašaukimus turintiems nariams skirtas Pagalbos centro tinklalapis su informacija apie įvairias Bažnyčios raštvedybos ir dokumentų tvarkymo programas, internetinius išteklius ir programėles mobiliems telefonams.

Bažnyčia yra sukūrusi kelias naujas nemokamas į lietuvių kalbą išverstas programėles mobiliems įrenginiams su „Android“ ir „Apple iOS“ sistemomis. Jas galite rasti pasinaudoję telefone esančia programėlių parduotuve.

Jaunimo renginys „Draugystė ir paklusnumas“

Renata Pakalnytė, Kauno sk. Paramos bendrijos prezidentės antroji patarėja

Priešistorė

Viskas prasidėjo, kai Artūras Žalionis, Kauno skyriaus prezidentas, darbe susipažino su klientu, vardu Jonas. Per ilgus bendradarbiavimo metus aptarė, rodos, visas temas ir atrado vieną bendrą – tikėjimą, nors buvo skirtingų bažnyčių nariai. Vieną kartą Jonas pasakė, kad su žmona Alma nori padėti vaikams, kurių tėveliai emigravę,

Evangelijos biblioteka

Ji leidžia naršyti telefone įvairius tekstus lietuvių kalba: konferencijų, vadovėlių, žurnalų tekstus (Šventieji Raštai lietuvių kalba dar rengiami), juos žymėti, komentuoti ir bendrinti su kitais. Raštus ir kitą medžiagą joje galima skaityti anglų, rusų bei daugeliu kitų kalbų.

PDŠ įrankiai

Programėlė „PDŠ įrankiai“ Bažnyčios nariams suteikia galimybę susisiekti su apylinkės ir kuolo nariais, naudotis įvykių kalendoriais ir rasti Bažnyčios susirinkimų namų adresus. Vadovai taip pat turi prieigą prie papildomos informacijos ir ataskaitų.

LDS Music (PDŠ muzika)

Programėlė su dabar naudojamų giesmynų „Giesmės ir vaikų dainos“ ir „Vaikiškų dainelių knyga“ tekstais. ■

neskiria savo vaikams pakankamai laiko, jų neprižiūri ir gal net nemyli, todėl parengė projektą ir Petrašiūnų vidurinėje mokykloje įkūrė dienos centrą „Viltis“. Šiame centre dvylikos–aštuoniolikos metų vaikai ruošia namų darbus, mokosi groti, vaidinti, meistrauti, jiems teikiama visokeriopa pagalba, bet didžiausia parama jiems – Jono ir Almos meilė ir rūpestis.

Sesuo Renata Pakalnytė

Kauno skyriaus tarybos susirinkime, prezidentui A. Žalioniui papasakojus apie dienos centrą, buvo vienbalsiai nutarta, kad reikia susipažinti ir susidraugauti su šio centro vaikais, padėti jo vadovams Almai ir Jonui. Vaikinių organizacijos prezidentas Eugenijus Alekna tuomet pabrėžė, kad „turime ne tik kalbėti, liudyti, bet darbai įrodyti, jog esame tikros Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai“. Meilės darbas prasidėjo.

Artūras Žalionis buvo pirmasis skyriaus žmogus, kuris nuvyko į šį centrą, susipažino su vaikais, nuvežė lauktuvių ir paklausė, ar vaikai norėtų, kad juos aplankytų kiti Bažnyčios nariai. Vaikai vienbalsiai sutiko. Tuomet juos ėmė lankyti Vaikinių organizacijos prezidentas Eugenijus Alekna. Jis mokė juos Evangelijos principų. Per pirmą pamokėlę, paėmęs svarstyklės, brolis Alekna parodė, kad tuomet, kai svarstyklių rodyklė ties nuliu, jos yra pusiausvyroje, bet ant vienos lėkštelės užmetus net mažą popieriaus gabaliuką, lėkštelė nusvyra. Tada vaikams paaiškino,

kad taip yra su mūsų mintimis: jeigu nežinome Evangelijos, nežinome, kas teisinga, kas ne, neteisingos mintys gali nusverti mūsų gyvenimą į blogą pusę ir nuvesti klystkeliais.

Brolis Eugenijus į dienos centrą nuvežė savo padarytą elektrinį triratį, kuris labai nudžiugino vaikus ir tapo puikia priemone, padėjusia mokantis laikytis taisyklių, išgirsti, ką sako kitas, paklusti, būti pagarbiems, nesimušti ir neskriausti silpnesnio. Per trečią pamoką brolis Eugenijus pasakė, kad vaikai kviečiami į jiems organizuojamą renginį „Draugystė ir paklusnumas“, ir sudarė sutartį, kad vaikai klausys suaugusiųjų.

Gerai draugystės vaisiai

2014 m. gegužės 15 dienos rytą į Ežerėlio miške iš anksto paruoštą stovyklavietę atvyko dienos centro „Viltis“ vaikai ir vadovai, misionieriai, Kauno skyriaus vadovai ir skyriaus jaunimas bei jų draugai. Į renginį buvo pakviestas ir BŠS Baltijos misijos seminarijos ir instituto koordinatorius Antti Makslahti-Tolstosheev su šeima. Kadangi susirinko ne vieno tikėjimo žmonės, buvo giedamos dvi giesmės: iš pradžių „Dievo vaikas aš“, tada, po maldos, dienos centro vaikai ir vadovai sugiedojo savo giesmę, o likę dalyviai draugiškai prisijungė ir kartu giedojo priedainį.

Kauno skyriaus vadovai paruošė labai prasmingą, lengvai jaunimui suprantamą žaidimą „Laikykis virvės“. Virvė buvo ištempta tarp šakų, tankių eglių ir krūmų, įkišta į padangą, todėl atrodė, kad ji dingsta, ir reikėjo rasti, kur toliau ji tęsiasi. Jaunimui buvo iškeltas reikalavimas – pereiti trasą užrištomis akimis, nepaleisti virvės ir pasiekti finišą. Kiekvienas žaidimo dalyvis turėjo pagalbininkus: vieną draugišką balsą, o kitą klaidinantį, kuždėjusius dalyviams, kaip jie turi elgtis.

Sunkus kelias į laimę

Vieniems sekėsi lengviau, kitiems sunkiau, bet visi, pasiekę finišą, buvo pasveikinti ir gavo dovanų! Po to jaunuoliams buvo paaiškinta, kad virvė simbolizavo gyvenimo kelią, Dievo kelią. Draugiškas balsas – tikrus draugus arba Šventąją Dvasią, o klaidinantis balsas – netikrus draugus arba piktąją dvasią. Vaikai pasakojo, kad juto pačius įvairiausius jausmus: nuo ramybės iki baimės. Dvi virvės keliu ėjusios misionierės pasakojo, kad kelias joms paliko didelį įspūdį, nes buvo vietų, kur reikėjo pasilenkti, atsiklaupyti, o tai priminė, kad norint pasiekti tikslą kartais reikia nusižeminti.

Taip jaunimas galėjo vaizdžiai suprasti, kas jie, kur eina ir kas jiems gali padėti gyvenime. Draugystė ir paklusnumas – du būtini dalykai. Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas, todėl tampame laimingi, kai paklūstame Jo įsakymams, nes tuomet Dievas laimina mus savo bendryste.

Kol jaunimas žaidė, Paramos bendrijos sesutės ruošė maistą. Po pietų buvo surengta talentų valandėlė. Renginys baigėsi dienos centro vadovo Jono sukalbėta malda.

Renginys baigėsi, tačiau bendradarbiavimas nenutrūko. Brolis Eugenijus Alekna ir toliau bendravo su dienos centre besilankančiais vaikais, mokė juos Evangelijos principų, net įkūrė darbščiųjų rankų būrelį ir kartu su jį lankančiais vaikais šių metų pavasarį baigė daryti triratį. ■

Kartu joks darbas nebaisus

Ką gero šiandien padarei?

Tatjana Griškovskaja, Vilniaus 2-asis skyrius

2015 m. kovo 28 d., šeštadienio rytą, Vilniaus 2-ojo skyriaus nariai susirinko prie Vilkpėdės ligoninės. Susirinko tam, kad tarnautų. Iš viso atėjo 16 žmonių, tarp jų Lietuvos apygardos prezidentas Denis Grinevičius ir Vilniaus 2-ojo skyriaus prezidentas Genadijus Ustinovičius. Toks tarnavimas skyriuje buvo organizuotas pirmą kartą, todėl visi šiek tiek jaudinosi.

Mums skirta užduotis buvo labai paprasta – nuplauti galerijos, kuria ligoniai vaikšto ir kurioje ilsisi, langus. Darbo buvo daug: galerija ilga, langai aukšti, nuo pat grindų, tad visi dirbo nesiblaškydami, susikaupę, stengėsi padėti

vieni kitiems. Kai darbas buvo baigtas, jautėme pasitenkinimą, o ne nuovargį, nes matėme gerus savo darbo rezultatus – pasidarė šviesiau ir švariau.

Nors tai buvo tik langų valymas, ir mes nepadarėme nieko didingo ar herojiško, bet žinome, kad dideli dalykai dažniausiai prasideda nuo mažų, kasdienių dalykų. Brolis Andrejus Rusak pasiūlė į ligoninę atvykti dar kartą, kad galėtume tęsti tarnavimą šiems žmonėms, ir visi džiugiai sutikome. Nekantriai lauksime kitos galimybės tarnauti toje ligoninėje besigydantiems daugiausia senyvo amžiaus sunkiomis ligomis sergantiems žmonėms, kuriuos mažai kas lanko. ■

Tarnavimo būdas – piešti linksmus piešinėlius vaikams

Vyresnysis Svisas, vyresnio amžiaus misionierius Vilniuje

Suorganizavome kelis tarnavimo projektus, kuriuos vykdydami Bažnyčios nariai ir nenariai susibūrė drauge ir pasiuvo šiltas antklodes Vilniaus vaikų namų vaikams. Kai dovanojome tas antklodes vienuose vaikų namuose,

sesuo Svis pastebėjo tuščias tų namų sienas ir pagalvojo, kad būtų smagu ant jų nupiešti linksmus, vaikus džiuginančius piešinėlius. Mintyse ji jau „regėjo“ ant sienų nupieštus žvėrelius, paukštėlius ir gėles. Tuomet ji paklausė direktorės,

**Taip pražydo
vaikų namų
sienos**

**Ir sužaliavo
ąžuoliukas**

ar negalėtume atsivesti pagalbininkų ir išpiešti tas tuščias sienas. Ši sutiko ir netrukus su keliais Bažnyčios nariais iš vietinių skyrių, anglų kalbos mokytojomis iš Amerikos bei kitais žmonėmis (dalyvavo net keli Bažnyčiai nepriklausantys žmonės) išpiešėme prieangio sienas gėlėmis, drugeliais ir vabzdžiais.

Vaikų namų administracijai taip patiko rezultatas, kad jie mums parodė kitas sienas, ant kurių galėjome piešti kitus paveikslėlius. Vienas koridorius buvo ilgas ir išlenktas, tad tobulai tiko cirko traukinuko piešiniui. Sesuo Svis ant sienos traukinuką su įvairiausiais žvėreliais vagonuose nupiešė

pieštuku, o tada mes visi ėmėmės jį spalvinti. Iš džiaugsmingų pro šalį einančių vaikų šūksnių suprasdavome, kad jiems patinka tai, ką mato. Viena darbuotoja užsiminė, kad dažniausiai vaikai klausia: „Kas čia?“ Dabar darbuotojos gali pasakoti jiems apie tuos įvairiausius žvėrelius traukinuke.

Baigę piešti vaikų namuose, persikėlėme į vaikų darželį, kur ant sienų nupiešėme panašius piešinius. Ten ant vienos sienos palei laiptus „važiuoja“ traukinukas, o ant kitos sienos nupiešti žvėreliai, gėlės ir vabzdžiai džiaugsmingai sveikina kiekvieną įeinantįjį. Pagrindinėje salėje nupiešėme žvėreliams skaitančius vaikus.

Nuostabiausias šio mūsų projekto momentas buvo tada, kai mums paskambino vienu vaikų namų direktorė, paprašė grįžti ir linksmais piešiniais išpiešti gydytojo kabinetą. Ji sakė, kad pas gydytoją atvyksta daug vaikų ne iš vaikų namų ir jiems būna nedrąsu. Ji norėjo, kad ant sienų būtų piešinių, kurie jo kabinetą padarytų linksmesnį. Dabar vaikus ten pasitinka geraširdis liūtas, lokys, žirafa, begemotas, krokodilas, dvi varlės ir paukščiukas. Ant kiekvienos sienos jie mato meilūs gyvūnelius.

Tarnauti galime įvairiausiais būdais. Mes su džiaugsmu tarnavome vaikams, taip pat džiaugėmės dirbdami drauge su ištikimais žmonėmis, kurie noriai pamiršta save tarnaudami kitiems. Dangiškasis Tėvas nori, kad mylėtume Jo vaikus ir jiems tarnautume. Vienas iš būdų, kaip tai galime daryti, – piešti linksmus piešinėlius ant vaikų namų sienų! ■

VIETINIŲ PASTARŲJŲ
DIENŲ ŠVENTŲJŲ BALSAI

Kelias į misiją

Mindaugas Turauskis, Klaipėdos sk.

Vieną dieną kalbėjau su skyriaus prezidentu, jis paprašė manęs pagalvoti apie misiją ir pasimelsti. Tuo metu buvau tvirtai nusprendęs netauti misijoje, nes, kaip ir dauguma jaunų žmonių, norėjau vesti ir sukurti šeimą. Be to, buvau neseniai atsivertęs ir būdamas daugiau nei dvidešimties nelabai norėjau dar dvejus metus skirti tarnystei misijoje. Vis dėlto aš padariau, kaip prašė skyriaus prezidentas, – pasimeldžiau. Dangiškojo Tėvo atsakymas buvo, kad turėčiau tarnauti misijoje, tačiau tai nepakeitė mano noro mėginti nevažiuoti į misiją. Laikui bėgant vis dar jaučiau būtinybę tarnauti misijoje, bažnyčios nariai taip pat dažnai mane tam skatindavo, bet mano nenoras stiprėjo. Aš stengiausi būti geras Bažnyčios narys ir atlikti visas pareigas, todėl dažnai būdavau su misionieriais ir padėdavau jiems, kaip tik galėjau. Dažnai man būdavo keista, kad turiu didžiulį norą padėti misionieriams, bet vengiu *būti* misionieriumi.

Atėjo laikas gauti patriarchalinį palaiminimą. Likus kelioms savaitėms iki to momento, pas mane užsuko misionieriai. Kaip visada buvo smagu juos matyti, tačiau šį kartą misionieriai atėjo su labai netikėtu prašymu. Jie manęs paklausė: „Ar galėtum tarnauti mini misijoje?“ Tuo metu vis dar nenorėjau tarnauti misijoje, tačiau, kad ir kaip keista buvo man pačiam, nepraėjus nė sekundei atsakiau: „Taip.“ Esu garbingas

žmogus, todėl pasakęs, kad tarناusiu, žinojau, kad tikrai tarناusiu mini misijoje. Tuo metu buvau skyriaus misijos vadovas, todėl įžvelgiau puikią galimybę geriau pažinti misionierių darbą ir gyvenimą, o tai, mano manymu, galėjo padėti man išaukštinti pašaukimą.

Tarناudamas tik savaitę trukusioje misijoje supratau, koks svarbus misionierių darbas, o mano nenoras tarناuti misijoje pradėjo blėsti. Kai gavau patriarchalinį palaiminimą, mano tikėjimas ir liudijimas sustiprėjo. Nuo to laiko idėja tarناuti misijoje tapo priimtinesnė, tačiau noras sukurti šeimą buvo didesnis, tad vis dar neplanavau važiuoti į misiją. Nekantriai laukiau laiško su savo patriarchaliniu palaiminimu – labai norėjau jį perskaityti, tačiau netuokiau, kas bus po to. Gavęs laišką, ėmiau skaityti ir, perskaitęs dalį apie misiją, pajutau tokį stiprų Dvasios poveikį, kad per tris sekundes pakeičiau nuomonę ir pasakiau sau: tarناusiu misijoje. Jausmas buvo toks, lyg pats

Dangiškasis Tėvas man sakytų: „Sūnau, noriu, kad tarناutum misijoje.“

Sekmadienį pasakiau skyriaus prezidentui, kad noriu tarناuti misijoje, ir pradėjau jai ruoštis.

Redakcijos priedas. Klaipėdos skyriaus nariai Mindaugo misionieriško darbo rezultatus galėjo pamatyti dar prieš jam išvykstant į misiją: 2014 m. gruodžio 6 dieną pasikrikštijo jo mama. Kaip ji pati sakė, daugiau nei metus laiko Mindaugas vis kvietė ją apsilankyti bažnyčioje, bet ji vis atsisakydavo. Net ir po to, kai apsilankė Bažnyčioje, ėmė susitikinėti su misionieriais ir sulaukė pasiūlymo krikštytis, galvojo, kad šiam žingsniui dar ne metas. Mindaugas vis kartojo, kad nėra geresnio laiko kaip dabar. Sūnaus ir misionierių skatinama, sesuo Irma Turauskienė nusprendė krikštytis spalį, tačiau kilo sunkumų ir numatytą krikšto datą teko atidėti neribotam laikui, bet mylinčio sūnaus pastangas pasidalinti Evangelijos žinia Dangiškasis Tėvas vainikavo sėkme – jis galėjo pats pakrikštyti savo mamą dar prieš misiją.

2014 m. gruodžio 16 dieną Mindaugas išvyko į Provo MRC, po to į Pietų Afrikos Johannesburgo misiją.

Savo laiškuose iš misijos Mindaugas rašė: „Kai nusprendžiau vykti į misiją padėti Dangiškajam Tėvui surasti pasiklydusias avis, nesupratau, kaip tai reikalinga. Dabar galiu matyti, kiek galimybių sužinoti Evangeliją aš galiu suteikti. [...] Tarناudamas misijoje supratau kelis labai svarbius dalykus. Pirmą, nereikia bijoti nė vieno žmogaus. Antra, liudijimas yra galingesnis už žmogaus išmintį. Turime visuomet jį išsakyti ir taip paliudyti Dievui, kad mes tikime ir esame pasiryžę eiti tuo siauru keliu, vedančiu į amžinąjį gyvenimą. Trečia, visuomet reikia turėti stiprybės ir drąsos pripažinti savo silpnybes, nes tik taip galime nusižeminti ir suprasti, kad esame niekas be Dangiškojo Tėvo pagalbos. Aš mokiausi iš ketveriais metais už save jaunesnio porininko. Iš pradžių galvoju: ko jis gali mane išmokyti? Tačiau pripažinęs savo silpnumą, pamačiau daug dalykų, kurių galėjau pasimokyti. Dangiškojo Tėvo ranka visuomet ištiesta, kad mums padėtų, ir ta ranka yra mus supantys žmonės. Verta sustoti ir pažvelgti, ko vaikai, draugai, šeimos nariai, kad ir kokio amžiaus jie būtų, gali jus išmokyti, kad pamatytumėte tą dangišką ranką, apie kurią kalbu.“ ■

Mindaugas Turauskis su mama jos krikšto dieną

„Jo žodis mano širdyje tarsi ugnis“

2014 m. spalio mėn. Lietuvos apygardos konferenciją prisiminus

Birutė Girskienė, Kauno skyrius

Sekmadienio sesijoje mane sujaukdino iš misijos grįžusių misionierių liudijimai.

Du iš trijų grįžusių misionierių

prisimenu nuo jų paauglystės, todėl dabar buvo ypač džiugu pamatyti, kaip jie pasikeitė. Vos pamačius juos, pirma mintis buvo: „Kokie vyrai!“ Laukiau jų įspūdžių ir minčių.

Birutė Girskienė

Nepamenu, kad kada nors būčiau girdėjusi tokius dvasingus jaunų žmonių liudijimus. Jaučiau, kokį džiaugsmą jie patyrė tarnaudami, įveikdami sunkumus ir prigimtį. Buvo taip gera girdėti ir jausti jų žodžiuose sutvirtėjusį tikėjimą ir pasitikėjimą Dangiškuoju Tėvu.

Brolis Tomas Jurkuvėnas iš Klaipešos skyriaus prieš misiją ieškojo Dievo pagalbos, kad širdyje pajustų tikrą troškimą tarnauti misionieriumi. Jis išvyko į Angliją. Ten sutiko angliškai nekalbančią moterį lietuvę ir padėjo misionieriams paruošti ją krikštui. Konferencijoje jis sakė: „*Aš jaučiau didelį džiaugsmą.*“ Nieko nuostabaus, kad jis tai jautė, juk šis džiaugsmas mums pažadėtas Viešpaties. Doktrinoje ir Sandorose parašyta: „*Dievo akyse sielų vertė didžiulė. [...] Jei atvestumėte pas mane tik vieną sielą, koks didis būtų jūsų džiaugsmas su ja mano Tėvo karalystėje!*“ (DS 18:10, 15)

Tarnaudamas Novosibirske Tomas patyrė ne vien gera, bet ir daug išbandymų, sulaukė grasinimų, tyčiojimosi. Mane ypač sujaudino, kad šis jaunas vyras kaip savo kredo citavo senovės pranašo Jeremijo žodžius:

„*Aš galvoju: „Nebeminėsiu Jo ir nebekalbėsiu Jo vardu.“ Tačiau Jo žodis mano širdyje tarsi ugnis, uždaryta mano kauluose, aš stengiausi susilaukyti, bet negalėjau“* (Jer 20:7–9).

Šio iš misijos grįžusio misionieriaus žodžiai džiugino mano širdį. Žavėjausi jo branda ir kartu pati jaučiausi blogai. Kaip pasiekti, kad „Jo žodis mano širdyje būtų tarsi ugnis“? Kokias *anglijas* ir *novosibirskus* turiu praeiti, kad įgaučiau ryžto skelbti Evangeliją? *Ar užtenka* pastangų būti pavyzdžiu savo šeimai, kaimynams, tikėjimo broliams ir seserims?

Brolis Vitalijus Rusakas iš Vilniaus 2 skyriaus misionieriumi tarnavo Jutoje. Jis sakė, kad anksčiau jo tikėjimas rėmėsi tėvo liudijimu. Konferencijoje matėme subrendusį, per tarnystę Dievui ir Jo vaikams įgijusį tvirtą tikėjimą jaunuolių. Kaip ir brolis Tomas, misijoje jis sutiko moterį, kuri nemokėjo nė žodžio angliškai. Pasakodamas jos istoriją Vitalijus teigė, kad Dievas myli visus Savo vaikus ir kiekvienas esame Jam svarbus. Tai, ko išmoko misijoje,

jis suformulavo kaip penkis teiginius, svarbius jam ir galinčius padėti kitiems dalintis Evangelija:

- niekada nepasiduokime! Dievo pagalba ateis, tik tikėkime ir darykime tai, kas teisu;
- kiekviename žmoguje galime rasti kažką gero ir pasimokyti iš jo;
- nedideli dalykai, daromi su meile, priartins mus prie Dievo;
- Jėzaus Kristaus Apmokėjimas yra ta viltis ir jėga, kuri veda mus į priekį;
- meilė yra raktas – raktas į žmonių širdis, raktas sėkmingai dalintis Evangelija. Meilė pats svarbiausias Evangelijos principas!

Jo kalba man dar kartą paliudijo, koks svarbus vaikams tėvų pavyzdys. Tėvas Vitalijų veždavosi į šventyklą, kur jis atlikdavo krikštus už mirusiuosius. Jis girdėjo tėvo liudijimus, o svarbiausia, matė jo pavyzdį. Per pavyzdį auga Dievo karalystė, tobulėja Jo vaikai.

Šioje konferencijoje sustiprėjo mano ryžtas dirbti Dievo darbą – vesti sielas pas Jį. ■

Iš kairės į dešinę: Vitalij Rusak, Švitrigailė Dargytė, Tomas Jurkuvėnas — grįžę misionieriai